

poročil Associated
ameriške čete, ki se
na tem nizozemskem
Karibejskem

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPERJAMES DEBEVEC Editor
Henderson 0628 Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalci: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 104 Mon., May 3, 1943

Kdo je postrelil Poljake?

Pred nekaj časom so Nemci kar naenkrat vrgli v javnost senzacionalno vest, da so našli pri Smolensku ogromen grob, v katerem je najmanj 10,000 poljskih častnikov in vojakov, katere da so postrelili Rusi pred tremi leti, ko so okupirali Poljsko.

Poljska zamejna vlada je takoj skočila pokonci in zahtevala nevtralnost preiskavo, katero naj bi vodil Mednarodni Rdeči križ. Vodstvo Rdečega križa je odgovorilo, da je pripravljen zadevo preiskati, toda to le pod pogojem, če bodo v to imenovali priče vse tri prizadete države: Poljska, Rusija in Nemčija. Ruska vlada se je razburila in suspendirala diplomatske zveze s Poljsko in to zato, ker je Poljska nasledila nemški propagandi, ki ima jasen namen umazati Rusijo ter napraviti razdor med Združenimi narodi.

Po našem mnenju sta se obe prenašali, Poljska in Rusija. Poljska, ker je vzela za resno obtožbo nemških lažljivih kljukcev in Rusija, ker je takoj zamerila naivnosti Poljakov. Namesto, da bi obe, Rusija in Poljska, stopili skupaj in povedali nacijem v brk, da takim gorostasnim lažem ne verjameta, sta pa napravili prav to, kar si je Nemčija želela — pretrgali sta medsebojne prijateljske odnose.

Nam se zdi, da stoji obdolžitev Nemčije glede tistih masnih umorov Poljakov na jako šibkih nogah. Kraj, kjer so naciji "našli" tisti grob, v katerem leži 10,000 pobitih poljskih vojakov, je pri Smolensku, katerega imajo Nemci v rokah že od julija 1941, torej skoro dve leti. Kraj in zgodbo groba so pa Nemcem izdali — ruski mužiki. Že to je skrajno neverjetno, ker ne verjamemo, da bi se dobil kak Rus, ki bi bil zmogel takega izdajalskega čina, tudi če bi bil res.

Nemci trdijo, da so našli v grobu poljske častnike in vojake v njih uniformah, s pripetimi medaljami in v vsemi listinami ter dnevniki. Na vrhu groba so rasla drevesa, stara tri leta, torej naj bi bil grob dlje tukaj, kot pa imajo Nemci ta kraj zaseden.

Trupla pobitih poljskih vojakov niso bila embalmana in vendar so jih našli naciji v tako svežem stanju, da so se v nogah poznali celo ubodljaji z bajoneti. Vsi papirji, ki so jih dobili pri ubitih vojakih, so bili še čitljivi.

Vsi ti "dokazi" se lepo čitajo, ampak če si jih človek malo pobližje ogleda, bo videl, da so naravnost brez vsake podlage. Nemci, na primer pravijo, da so trupla popolnoma dobro ohranjena in da se celo v mesu na nogah poznajo ubodljaji z bajoneti. Obenem pa pravijo, da trupla niso bila balzamirana. Vsak zdravnik bo pa potrdil, da če leži truplo tri leta v grobu, ako ni balzamirano, ne ostane od njega drugega kot samo še nekaj kosti.

Dalje pravijo Nemci, da so trupla oblečena v uniforme, na katerih so še pripete medalje in da so dobili v žepih listine in zapiske. Kdo je vendar tako aboten, da bo verjel taki trditvi. Da bi bila obleka, ki je ležala tri leta v zemlji, dobro ohranjena, je vendar neumnost. Še večja neumnost je pa trditev, da bi bila pisava na papirju čitljiva, če je ležal papir tri leta v zemlji.

Ne rečemo, da bi kaj takega ne bilo mogoče, če bi trupla ležala v snegu in ledu. Potem bi bila pač ohranjena. Toda zemlja pri Smolensku je trda ilovica, ki pozimi zmazne na globoko, da je trda ko kremen, spomladi se pa odtaja, da je samo blato. In v taki zemlji, kjer je enkrat led, drugič blato, naj bi se ohranila nebalzamirana trupla tri leta? Neumnost!

In potem še ena gorostasna laž prefrigranih Nemcev. Trdijo, da so našli pri vsakem vojaku karto z njegovim imenom in raznimi drugimi listinami. Torej vzemimo, da bi Rusi res postrelili in pobili Poljake, pa mislite, da bi jim pustili na telesu karte in listine z njih imeni? Saj vendar niso tako zarukani, da bi sami pustili pri truplih priče svojih dejanj. Ako bi res kaj takega storili, bi dobro skrbeli za to, da bi izginila vsaka sled za ustreljenimi.

In 10,000 vojakov postreliti in jih zakopati v skupen grob? Saj to je že skoro cela divizija in eno tako skupino vojakov spraviti kar tako s poti tudi ne gre kar tako.

Iz vsega tega je torej razvidno, da so Poljaki prav navčno nasledili zviti nemški propagandi. Rusi pa tudi, da se tako hitro razburijo.

Ne dvomimo pa, da bi ne bilo tam grobov poljskih vojakov in civilistov. Pa te niso postrelili Rusi, ampak Nemci sami, ki hočejo zdaj vse to tako na spreten način izrabiti za razdor med Združenimi narodi. Stvar je prozorna kot steklo in zlasti slovanski narodi naj bodo previdni, kadar jim pridejo na ušesa kake take flavze. Ne pozabimo, da je imel Hitler dozdaj uspeh in ga upa imeti tudi še naprej samo v pravcu: deli in vladaj!

TO IN ONO

Kot se sliši, namerava Mussolini predstaviti fašistovsko vlado iz Rima višje proti severu, v Florenco ali Bologno. Rim je vse preblizu Afrike, odkoder nosijo stresat "kokošja jajca" naši letalci Mussoliniju pred nos. Toda če se bo Musso umikal proti severu, naj pazi, da ne pride preblizu našega Krasa. Tam namreč še vedno živi grčav rod, ki bi bil neizrečeno srečen, če bi prišel vodja fašja nekoliko bližje, da bi se nekoliko pomenili o tem in o onem.

BESEDA IZ NARODA

Velika noč na Hubbard Rd.

Pri nas smo obhajali Veliko noč kaj prijazno. Kot že navadno ob takih prilikah, je šlo tudi letos vse osobje od naše hiše v cerkev. Eni so šli k prvi maši in jaz pa, ki sem bolj pri ta zaspalih in počasnih, sem se pa komaj skobacal in se udeležil druge maše. Cerkev je bila lepo okrašena, prav kot se spodobi za velikonočne praznike. Vesela "Aleluja, aleluja..." se je razlegala po cerkvi, reči pa moram, da ni bilo tako veselo kot običajno, kajti skoro vsak ima katerega svojih tam daleč od doma. Vsak ima svoje križe in težave, posebno pa še v teh dneh, ko še prav nič ne vemo, kaj hudega nas bo še doletelo.

Tam pri cerkvi sem srečal tudi več naših prijaznih rojakov in rojakin, s katerimi smo si stiskali desnice. Z marsikaterim se le poredkoma vidimo in če bi ne bilo radi cerkve, bi se najbrže sploh ne bi. Sešla sva se tudi s Tonetom Selišarjem in njegovim sinom in pogovorili smo se o farmarstvu marsikaj. Töne je še vedno fest fant in prijazen; na njem se ne vidi, da bi tiščal vedno v delu, dasi je z dušo in telesom zamišljen v delo in farmo, zato je pa tudi uspešen. Še vedno je prav tako korenjak, kot je bil v Clevelandu takrat, ko je še hodil k meni v štacuno.

Sestali smo se bili tudi še z več drugimi prijaznimi rojaki in med njimi z vso Babičev družino iz Hubbard Rd., samo očeta ni bilo z njimi. Pravijo, da ga ima revmatizem pod komando. Saj pa to tudi ni noben špas, kadar se revmatizem postopi človeka. To tudi vem iz lastne izkušnje, ker sem to nadlego že sam prestopal, kot sem vam že nekoč opisal. Zato mu pa želim, da bi ga čim prej pustila ta nadležna bolezen. Doma na dopustu pa je tudi njih sin Lojze, ki služi Strica Sama. Prišel je za 15 dni. Razume se, da so ga bili vsi veseli, samo to je šment, ko čas tako hitro beži in bo moral kmalu nazaj. Prav povoljno se je izrazil o vojaškem stanu. Jaz bi le pravim: Oj ti vojaški bo ben, če bi tebe ne bilo pa bi bilo dosti bolj prijetno na tem svetu, pa če so prav nekateri ponosni nanj. Zdi se mi, da so najbolj ponosni nanj tisti, ki jim ni treba nositi vojaške suknje.

Da so bili velikonočni prazniki res razveseljivi in prijazni zame, je pa k temu pripomoglo tudi to, ker so se me spomnile naše prijazne sode. To pa rečem, da sem kar ponosen sam nase, ko vidim, da se me še kdo spomni. Z lepimi in dobrimi pirhi sta me bili obdarili Mrs. Mlakar in Mrs. Perpar. Tik pred prazniki sta me bili obiskali s tistimi pirhi; veste, pa se me ne spomnita samo za veliko noč, saj sta se bili tudi že prej večkrat oglašili. Za kar jim gre najlepša zahvala. In ker sem od njiju starejši in če bo šlo po vrsti, bom šel tudi prej v nebesa kot oni dve, bom pa tam Boga prosil, da bo tudi njiju sprejel v nebesko kraljestvo. Torej, prav lepa hvala obema, pa da bi me še za naprej ne pozabili. Nikar ne zamerite, ker imam precej dolg jezik, pa mi kar uide kam na škodo meni, kot se vidi.

Vse tako izgleda, da kadar se človek preobije, pa potem ni ti najboljše in najlepše ni več po volji in zaželi si izpremembe. Prav tako so si prebrali tudi Peterlinovi. Prodali so svoj lepo urejeni dom tukaj v našem prelepem in udobnem kraju, kakršnega se ne dobi drugje. Peterlinovi so bili na Hubbard 12 let in ker je Loj-

ze tako vnet za delo in hoče imeti vse v najlepšem redu in Mrs. Peterlin pa je ljubiteljica lepih rož, kot jaz, zato jih bo mo tukaj zelo pogrešali, posebno Mrs. Peterlin bom pogrešal v kompeticiji z rožami. Pred odhodom mi je še prinesla lepih korenin, iz katerih bodo zrastle rože. Torej si bom že tako lep vrt še bolj lepšal, ki bo letos pa že tako lep, da še nikdar poprej ne tako, samo če bo dovolj dežja.

Pa bi se mi še toliko ne fržmagalo, če bi bil Lojze prodal svoje lepo posestvo kakšnemu Slovincu, pa ni. No, pa kadar se človek nameni prodat, tedaj prodaja prvemu kupcu, ki pride okrog pa če je to sosedom po volji "al" pa ne. Vedno sem mislil, da se bo prijel tega lepega posestva kateri naših trgovcev iz Clevelanda, pa se ni, čeprav imajo nekateri precej denarja na razpolago, kajti mnogo jih je v tej kupčiji odkar so prišli iz stare kontre. Tudi jaz sem bil nekaj let v trgovini, a ko pa sem sprevdel, da ne morem na noben način postati milijonar, sem pa pustil kupčijo in šel rajši sadit rožice v lepo naravo. Zgleda pa, da naši trgovci kupujejo raje kje v samotnem in pustem kraju, brez vsake komoditete, menda samo zato, da nekoliko manj plačajo.

Rečem vam, da mi kar ne gre v glavo, zakaj da so tako stinži in tako gledajo na tistih par dolarjev, ki bi plačali pri nakupu farne, pa bi lahko imeli res nekaj imenitnega. Seveda sem pa tudi že slišal praviti, da pravijo meščanje, da če se gre iz mesta in se odtrga od njega, hoče biti na farmi brez vseh udobnosti. Vidite, tu pri nas na Hubbard pa imamo vso komodnost prav kot v mestu. Tako je odšel Lojze od nas. Povedal je, da so kupili neki prijazni ljudje, kakšne narodnosti so, pa prav za prav še nihče ne ve. Gotovo se bomo že katerikrat srečali in se bomo tudi o tem pogovorili.

Tako ga je Lojze polomil za vso našo vas in poleg tega smo pa izgubili tudi odbornika v našem mestnem kabinetu. Da bi ga le kolkja brenila, ko je šel napraviti tako skazo. Lepi dnevi so že tukaj in treba bo prijeti za kakšno delo. Moje prvo delo je bilo, ko sem šel posejati solato, to je, tisto solato, ki sem jo vzgajal pri furnezu še pozimi in sem jo sedaj presadil ven na prosto. Čeprav jo je bil pokril pomladanski sneg, ji ni prav nič škodilo. To so videli tudi Menartovi iz Norwooda in pa Mrs. Krnc iz Addisona, ko so prišli pogledat, če jo mogoče že prodajam.

To je taka solata, ki gre najprej v glave in šele potem napravi glave. Tako solato jaz vzgajam navadno prej, kot pa oni farmarji na zapadni strani mesta Clevelanda, ki se samo s tem pečajo in pa z razno drugo zelenjavo. Pozdrav,

Frank Leskovic.

Podpora vam g. Brnard

Da ne bo Vaš glas vpijočega v puščavi, se Vam pridružim in izjavim, da se v celem strinjam z Vašimi dopisi in poročili, ki jih priobčujete in pojasnjujete glede pisan iz stare domovine, kakor tudi od pomožnih akcij, bilo Zveze župnij, kakor tudi akcije SANSa. Vi ste odkrit in nevtralen delavec za pravično in resnično stvar!

Vam vsak zaupa, Vaša beseda je povsod sprejeta, Vaša navodila so čista in jasna. Po Vas in Vašem posredovanju je bilo povzročeno, da je narod v domovini prejel prvo najnujnejšo pomoč v denarju, ki je bil potom

Slovenskih župnij in škofijskega sklada odposlan preko Rima našim v pomoč.

Mi smo Vam dolžni priznati, da so vaši članki sprejemni in da imam v Vas zaupanje. Čutimo se dolžnega, da Vam to javno izrazimo, to pa za to, ker prejema od drugod pikra očitanja in sumničanja in vsevrstna natolcevanja.

Vi kot nevtralen delavec gledajoč na potrebe in sicer hitro pomoč onim v domovini in sicer sedaj, da poprej ne pomrjo, ste dosegli že lep uspeh, slišali smo v Vaših poročilih, koliko tisoč je bilo oddanih potom posredovanj Sv. Stolice, katere je nekaterim tako oster trn v peti.

Hvala Vam, z Vami smo v pripravi, če tudi še v teh dneh, ko vse čaka in preži, da bi kje dobili kakšno priliko, da bi nas skočili enega in drugega za "izdajalca" če ne obsoja z Mussolinijem poleg tudi rimskega papeža!

Govoriti ali pisati o dvojnemu tiru je pa kakor se vzame. Iz ene strani bi lahko rekli, da bi bila dva tira potrebna, to radi tega, ker nikdar ne bo vse ljudi dvojnega mišljenja spravil v eno hišo, ker, če bi jih, ne bi bilo s tem nič drugega, nego prisiljenost, kakor so prisiljeni iti v taborišča ljudje, ki za iste ne marajo.

Na drugi strani pa, dvotirna pota peljata oba v eno mesto, obe imati nalogo eno in isto, za eno in isto pomoč! Dočim, bi prisiljeni morali zatajati in tiho pod nekim vodstvom, pod katerim se ne bi počutili zadovoljno in zaupno, bi se na drugem tiru, na drugi poti, ki vodi v isto mesto in za istim ciljem dalo storiti dvakrat toliko za isti namen, za iste brate in za isto domovino. Zakaj ne bi bilo lahko še več dobrega storjeno na dveh tirih kot na enem, če oba vozita v en in isti kraj.

S tem, če imamo dva tira, se ni rečeno da ima ta dva tira vsak svojo pot ki ne peljata v en in isti cilj, za en in isti namen! Dvotirna akcija bi bila po moji sodbi potrebna! To pa radi tega, da bi na ta način ne mogel nikdo pri tem ostati nevtralen, marveč bi moral pristopiti na eno ali drugo železnico in prispevati, dočim se sedaj lahko drži proč in pase lenobo in se izgovarja, da tem in takim ne zaupa, kar bi kaj takega, če bi bile še druge akcije reči ne mogel.

Gospod sotrudnik Bernard Ambrožič. Vi naj bi nadaljevali z akcijo! Kdo bi mogel temu opolrekat v teh tako žalostnih časih, ko gre za rešitev, pa naj za to rešitev dela kdorkoli more, samo da je takojšna in da jo je kaj. Kako vevlačno je bilo to, da se je k akciji slovenskih župnij in k skladu dodal vedno še podvojen sklad od škofovske strani. To bi morali obobravati pa ne zavidati. Ali je kje kdo izrekel kakšno zaupnico, za v popravek prejšnjega sumničanja in oporekanja? Ne vrjame! Pa to ni prav in ni pravično! Prišel bo čas, ko se bo vse iskazalo. Že mnogo se je iskazalo, da ni tako kakor je bilo prepvito pa se bo še iskazalo, le popravkov ni od nikoder!

Gospod Bernard le pišite in pišite v teh dnevih, ki je tako težko izvedeti pravo in čisto resnico. Vam bomo sledili in zaupali, ker do sedaj se še niste zmotili. To naj Vam služi za moje malenkostno priznanje.

Anton Grdina.

GLAS OD PODRUŽNICE ŠT. 32 SZŽ

Zopet je tukaj mesec maj, ki je najlepši v letu. Toda letos ta mesec ne bo tako vesel, kot je bil druga leta in to vsled nesrečne vojne. Veliko nas je sedaj tako zaposlenih, da sploh nimamo več časa za družbene zadeve, le tako mimogrede se še kaj naredi in le samostisto, kar res mora biti iz-

vršeno in kar je nujno potrebno.

Da pa ne bomo vedno žalostni in mislili le na svoje križe in težave, zato smo sklenile, da se po majski seji nekoliko razvedrimo. Naša seja bo v torek 4. maja ob navednem času. Zato pa le pridite članice in posebno pa matere na to sejo, da se zopet skupno malo razveselimo. Za odbo vas vabi,

Frances Perme.

Minister Milan Grol o 27. marcu

G. Milan Grol, prometni minister, je dne 26. marca naslovil preko londonskega radia narodu v domovini naslednji govor:

Dve leti, polni težkihkušenj za naš narod, težkihkušenj za vse človeštvo, sta za nami. Ta povezanost usode našega naroda z usodo človeštva nas tolaži v našem trpljenju, krepi nam vero in dviga zaupanje, ter daje našim strašnim žrtvam njihovo pravo ceno.

Ako je kdaj prej še kdo dvomil o 27. marcu, danes tega več ne more. Ta dan je zdaj nerazdružljivo vpleten v niz usodnih dogodkov svetovne zgodovine. Danes jasno vidimo, zakaj je moral priti 27. marc. Zdaj razumemo, zakaj nas je tako bliskovito presenečil, tako brez svarila, v trenutku, ko je naš narod, prodan in izdan, že mislil, da je umazan in osramočen, kakor da je izubil vso svojo zgodovino, vse velike žrtve, vsa velika imena, vse svoje velike dni in vse kar je v poldrugem stoletju s svojo krvjo dosegel za svoje ime v svetu. Pakt s silami osišča bi bil imel udariti na njegovo ime večni pečat sramote. Toda narod je pokazal, da se zaveda, česa je svojeimu imenu dolžen in je našel modrost državnika in hrabrost vojaka.

Na slavi njegovega imena je bila sežidana Jugoslavija. Ne glede na izid prve svetovne vojne in na izjave Srbov, Hrvatov in Slovencev v takratni emigraciji, Jugoslavija se ne bi bila rodila brez tega zgodovinskega jamstva, brez podloge kredita v svetu, za katero moramo biti hvaležni ustvariteljskim pokolenjem predvojne Srbije. V temu te velike dobe sta bili narodna in državna ideja istovetni. Obe je vodila težnja ustvarjanja in zjamčenja narodove bodočnosti. Da odplača dolg za sto let v nazaj, dolg onim, ki so s krvavimi nohti državi skopali temelje, je to naše predvojno pokolenje s požrtvovalnostjo zidalo na teh temeljih za sto let v naprej.

Na žalost so narodovi posli po pokolenju stvariteljev prišli v roke lahoživcem. Narodna in državna ideja nista bili več eno. Namesto požrtvovalnosti za državo, so se navale najo z vseh strani sebične zahteve. Vsakodnevni dobiček je zasleplil pogled v bodočnost. Mnogo zla so prinesli plemenski spori, a še več samooblast, ki je zlorabljala te prepire.

Dne 27. marca se je narod uprl proti vsem zlorabam oblasti in imovine, ter proti redu, ki je bil v njegovem imenu nasilen, koruptiven, lažen — narod se je uprl vsemu temu in zavrgel pakt. Njegov upor je prišel iz dna duše, toda njegova sila je ostala brez moči v deželi, ki je bila že dolgo prej razkrojena in izdana.

Hitri zlom, organizirano izdajstvo ustašev in frankovcev na Hrvaškem, takojšnje razkosanje Juoslavije, proglašenje Paveličeve Neodvisne Hrvaške, sistematično izseljevanje in iztrebljevanje Srbov, in Slovencev, vse to se je zrušilo na nas, po peklenskem načrtu stoletnih sovražnikov. In marsikaj nam je pokazalo, da je paktu s sovražnikom služila že dolgo pravočno je bil podpisan, peta kolon-

na večja od one, katero so sovražniki podkupili in p-

vali. Nezmožen, da pod takimi goji štiti svojo zemljo, in rod vendar branil in svojo čast. Dvojica jama akcij—akcija generala Lovića in akcija partizan je pokazala, da je narod nepremagan. Dan 27. martrdovratni odpor v domovino, uprsko vojsko, upustošeni z ognjem in stajsta Jugoslaviji ohranila no mesto v svetu.

Toda Jugoslavija se na Bosni in na Hrvaškem rjeni od ustašev, otrešitev vprašanja, in med Srbi in Hrvati, in di ves problem uredivslavije.

Ko se je Jugoslavija sta govorila ena kri in sedla. Danes zanjo govor na mednarodna legitimna nedotakljivost države, gritete kraljevine Jugoslavije, se njeni hudobni sosedje bolj srdito zaletajo, včeraj s surovo silo, in vojno izgublja.

(Dalej na 8 strani)

Narednik je napovedal pregledovanje pusk. vedeli, kako je visoko ko sploštevani gospod strog in da ne pozna le s puškami, zato so pregledovanjem čistili le viže.

Mi, ki smo že šli sko lo vemo, kaj se pravi, lo narednik le en praski. Moti se oni, ki narednikovo oko ne notri v puškino cev. ko dobro vidi! Nekdo grehe odpusti, saj v tega nikdar ne bodo, neke vrste ogledalo, rednik vtakne pred cev in v tistem trenutku pokaže vsa notranjost in od enega konca do Torej ni absolutno ne like, da bi se kdo neočističenim gverom.

Eden izmed rekrut bil pa kmalu iztakni popolnoma po nedolgov torej nastopila ura dovanja, se rekrutje vrsto, vsak s svojo precej tresočimi roki če se še kaj spominjati stih let.

Narednik je grdo težko čakal, kdaj bo bil vzrok, da bo pade Saj vse gladko ne je nemogoče, da bi če je vester, ne dobi vzroka za zmerjanje ri če ga iz trte izvije In res se je nutila prilika narednika, rekrutom, kdo da je v roko puško nekoga se mu naenkrat oko usta se mu nateguje, lživ izraz, ki so ga poznali in so vedeli, pravilja huda nevihta "Vi, kaj pa dela in olja v cevi?" zarotni nad ubogim rekrutom, malodane sesedel sam hu.

Rekrut je dolgo končno pa le dilne: spod narednik, stvar Tisto kapljico olja pustil v cevi, da bo hitreje ven." Potem vrsta na naredniku, sapo. Takega namrec ni dokaza namrec ni šal in koncem konca priznati, da ima voj Seveda, tega ni glasno da se ne bi vojaki ti svojega zavezo krutu za približek špang.

Pozabljena pipa

Smešna dogodka. Spisal Mihael Levstik

I. žitev prav nič ne bila napačna. Potočnik je imel Seljaka za res prav rad. Dobro mu je bilo znano, da je navadno prišla suša v Seljakovo klet, kadar so okopali v vinogradu. Kadar je prišel ta za sosedo bolj žalostni čas, je imel Potočnik vedno kaj opraviti pri vinogradu. Vselej pa je povabil za pomočnika pri teh opravih sosedo Seljaka, samo, da mu je lahko po večkrat ponudil kupico vina. Ravno tako je Potočnik povabila sosedo Seljakovo marsikatero nedeljo in ženi sta potem šli k vinogradu "pogledat, kako neki možaka gospodarita v kleti."

V seveda jako novih in zanimivih razgovorih o letošnji letini, o živinski ceni in o drugih tako važnih zadevah prikorakala sta do vrha srednjevisokega griča, kjer je stala med lepo razpeljanimi brajdami lična Potočnikova klet.

"Hvala Bogu, lepo je zastavljeno grozdje," de Seljak, ko ogleduje brajdo ob vrhu vinograda; "če nam Bog ne pošlje uime, imeli bomo prav veselo trgatve."

"Kaj ne, Štefan," odgovori zadovoljno smeje se Potočnik; "le poglej ta le peček! Trs ima skoraj tve grozdov kakor listov! Tudi črnina je letos lepo zastavljena; le glej, grozd ob grozdu in pa kakšni! Veš kaj, Štefan, če nama Bog da zdravje, pa ga še bova!"

Tako sta možaka ugibala o prihodnji trgatvi, ko sta hodila med brajdami, in zlasti Seljak ni mogel dosti prehaliti lepega in bogato zastavljene trsa. Pravici na ljubo moramo pripoznati, da Seljak tega ni storil iz licemernih nagibov. Potočnik je skrbel za svoj vinograd kakor malokdo. Vsako zimo je navozil gnoj, da so se mu ljudje kar čudili. Obrezoval je trsje vselej sam. "Na se be se človek lahko najbolj zanesel," je dejal, "pri rezi se lahko polovica trgatev zarezal."

Njegov vinograd je bil vselej po trikrat okopan in čist, da ni bilo travice najti v njem. Zato pa je imel tudi v vinogradu najlepše trsje, vsako jesen najlepše grozdje in je prideloval najboljše vino v celem gričevju.

II.

"Veš, tako sem žejen, da komaj diham," reče Potočnik, ko sta že nekaj časa ogledovala lepo zastavljeno brajdo; "kar potegniva jo v klet, da si ugusiva žejo." Kmalu ju je objel prijeten vonj in dobrodejno hladan zrak, kakoršen človeku posebno ugaja v dobro založeni vinski kleti. Gospodar potegne iz kota malo, nizko mizico, jo postavi na sredo kleti, čedno obriše in položi nanjo lep kratec domačega kruha in kos povojene svinjetine. Potem sname izpod trama snažno omito stekleno natego, poišče na polici mali kijec, vzame ondi tudi lepo pisano majolico in jo potisne Seljaku v roke. "Drži, tegale bova nastavila" — in bum bum bum, bum bum bum, potruje voh s kijcem od vsake strani, jo previdno potegne iz sode in skrbno pogleda, če bi se ne bil na vrhu pod voh morebiti naredil kan. — "Ej, popolnoma čisto je, sedaj pa le!"

In moč potegne polno natego božje kapljice, jo obrne proti večernemu solncu in prijateljsko maže zlatorumena barva vinca ugaja tako, da jima postane kar mokro v ustih. Napolnita si majolico do roba in se vseta vsak na nizko, nalašč zato pripravljeno klado ob mizico.

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

1943	MAJ	1943
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MAJ

8.—Prisland Cadets, št. 50 SZZ, ples v SND.

9.—Pomladanski koncert pevškega zbora Zvon v SND na 80. cesti.

9.—Duquesne universa, tamburaški koncert v SND.

15.—Častna straža SDZ, ples v SND.

16.—Skupni pevski zbori, koncert za ruski relief v SND.

22.—Federacija SZS, ples v SND.

30.—Katoliški dan in program v cerkveni dvorani sv.

MINISTER MILAN GROL O 27. MARCU

(Nadaljevanje s 2 strani)

Kar danes zahteva državno skupnost Srbov, Hrvatov in Slovencev, je življenjska potreba, za nas in za Evropo; potrebna je tudi za demokracijo, ki je prevzela težko nalogo, da ustvari na podlagi širokih federacij boljši novi red. Naš narod, ki je zvezel svojo usodo z usodo združenih demokracij, mora računati s temi predpogoji jutrajšnjega mednarodnega reda. Vprašanje že nastaja, kako se bo mogla Jugoslavija vključiti v širše pokrajinske skupnosti s svojimi sosedmi, ako pravočasno razumevanje za predpogoje življenja v bodočnosti ne bo privedlo Srbov, Hrvatov in Slovencev do tega, da opravijo v mejah svoje ožje skupnosti svoje medsebojne odnose v harmonično skladnost.

Kadar bo narod prišel do tega, da spregovori, bo nedvomno zahteval federalno notranjo ureditev Jugoslavije in odločil o notranjih mejah in o tem, kakšna bo ureditev v pogledu življenjske vsebine — politične, gospodarske, kulturne in socialne. Vse te reforme bodo morale privedi do ustvaritve demokracije reda na drugačnih temeljih nego so bili oni, katere je porušil upor dne 27. marca.

Vse te reforme bodo morale biti v znamenju časov, ki prihajajo, težkih časov obnove življenja, katere ne more izvesti nobena ozka kombinacija ali totalitarna ideologija, katerekoli barve, a tudi ne nacionalna, politična ali gospodarska avtarhija. Kar zahteva pravična organizacija jutrajšnjih socialnih odnosov — pravična razdelitev dobrega in hudega, razdelitev bremen na vsak hrbet in

Lovrenca priredi Zveza društev Najsvetejšega Imena.

OKTOBER

24.—JPO/SS št. 35 v Collinwoodu priredi velik program v SDD na Waterloo Rd. Pričetek ob treh popoldne.

NOVEMBER

14.—Mladinski pevski zbor Črčki priredi ob 4 popoldne koncert v SND na 80. cesti, zvečer pa ples.

14.—Društvo V boj št. 53 S. N. P. J. prireditve v SND na Waterloo Rd.

kruha za vsaka usta, to je za jutri splošno in poglavitno načelo pri delu za obnovo življenja našega trpečega sveta.

Dne 27. marca se je naš narod pridružil dobro mislečemu delu sveta in je moral prenašati iste preizkušnje; le ako bo korakal z njim v složen koraku do kraja, z vero in zaupanjem, bo dosegel cilj, katerega si je postavil dne 27. marca.

(J.I.C.)

VLADA JE PREVZELA PREMOTOROVE

(Nadaljevanje s 1 strani)

Dalje je apeliral predsednik na patriotizem državljanov, zlasti onih državljanov, ki kopljajo premog, naj ne ovirajo vojnega napora in naj začno takoj zopet z delom. Vlada bo skrbela za varnost onih, ki bi šli na delo in za varnost njih družin, ako bo to potreba, tudi z vojaštvom.

Mr. Roosevelt je izjavil, da mu je bil premogar vedno pri srcu, da se je vedno potegoval za njegove pravice in da stoji pri njegovih zahtevah tudi sedaj. Toda ob istem času pa ne bom pozabil tudi svojih dolžnosti, ki jih imam kot predsednik do vsega naroda, je rekel.

"Toda najprej je potrebno, da se vrnejo premogarji na delo. Potem bo pa vojni odbor vzel v pretes zahteve premogarjev. Pogodba, ki bo napravljena med unijo in lastniki premogarjev, bo imela veljavo od 1. aprila," je obljubil predsednik.

"Zato sem trdno prepričan, da premogarji ne bodo stavkali proti svoji vladi ter da bodo kot drugi dobri Amerikanci, korakali ramo ob ramo z našimi oboroženimi silami do zmage. Jutri bo vihrala ameriška zastava nad vsemi premogorovi.

Upam, da bo vsak premogar na delu pod to zastavo."

Lewis je ukazal premogarjem, naj se vrnejo na delo

Ravno 22 minut prej, predno je pozival predsednik Roosevelt premogarje, naj se vrnejo na delo, je John L. Lewis, predsednik unije, ukazal 553,000 premogarjem, naj se vrnejo nazaj v premogorove. Lewis je povedal premogarjem, da se je dogovoril z vlado za 15 dnevno premirje, tekem katerega se bo nadaljevalo s pogajanji za zahteve premogarjev.

Delavska tajnica Frances Perkins je zagotovila, da je bil to sporazum dosežen, ne da bi vlada kaj obljubila delavskim voditeljem.

Predsednik Roosevelt ni v svojem govoru po teh razvitih dogodkih omenil ničesar glede poteze John L. Lewisa. Poudarjal je, da bodo premogorovi obratovali, pa naj misli glede tega kak posameznik kar hoče. S tem je imel v mislih predsednika unije Lewisa.

Lewis je hitel iz New Yorka v Washington, kjer se je posvetoval s tajnikom Ickesom, ki je prevzel zdaj poslovanje premogorov. Kmalu potem je sklical na posvetovanje svoje unijske uradnike in nato je izdal razglas, naj se premogarji vrnejo na delo. Rekel je, da se bo nekaj premogarjev vrnilo že v ponedeljek na delo, toda uradno bo unija odprla premogorove v torek jutraj.

Kratek pregled položaja —

Predsednik Roosevelt je v soboto ukazal, da vlada zaseže vse premogorove ter je pooblastil tajnika notranjih zadev, Harold Ickesa, da stori potrebne korake, da bodo začeli rovi obratovati. Predsednik je apeliral na premogarje, naj gredo nazaj na delo za svojo vlado.

Ickes je naročil premogarskim družbam, naj obratujejo rove v imenu Zed, držav in naj postavijo ameriško zastavo na vsej lastnini, kar naj bo viden dokaz, da je to lastnina ameriške vlade.

Operatorji so se izjavili, da bodo sodelovali z vlado in mislijo, da je Ickes mož, ki bo opravil dobro to delo.

Premogarji se v soboto niso zmenili za apel predsednika. Izjavili so, da bodo poslušali svojega predsednika John L. Lewisa. Predsednik Roosevelt jim je ukazal, naj se vrnejo na delo v soboto dopoldne ob desetih. Nihče se ni odzval.

Industrija se boji, da bo premogarska stavka paralizirala produkcijo v vojnih tovarnah, zlasti v jeklarnah.

Koliko premogarjev stavka—

Premogarji so na stavki v sledečih državah:

Pennsylvania: 125,000 v okrajih mehkega in 80,000 tr-

dega premoga.

West Virginija: Izmed 630 premogorov obratuje samo eden; 130,000 premogarjev je ostalo doma.

Alabama: 21,000 premogarjev ne dela; vojaštvo je dospelo v Birmingham.

Kentucky: 14,000 premogarjev ne dela; večina je odšla na stavko še pred soboto.

Ohio: 25,000 premogarjev na stavki.

Illinois: 23,000 premogarjev počiva; 12,000 jih še vedno dela, ki so člani A. F. of L.

Indiana: 8,500 premogarjev na stavki.

IZ TEŽKIH UR

Črtica, Spisal I. Mohoroc.

Zimaje bila huda in dolga, da je ljudje že davno niso pomnili take. Kakor da je podivjalo nebo, rjavelo je čez snežene holme; beli oblaki snega so drveli in padali težki kot smrtna slutnja na polja in gozd, da so se ječe pripogibale veje smrek, da so stekali bori pod bremenom liki volne mehkega snega. Ob zidovih in nizkih kočah malega gorskega sela kupičili so se zamesti, večali se, zakrili okna, zametli vrata, tako da je izgledalo vse selo kot orjaško pokopališče z belimi grobovi. Dobro je bilo tedaj onemu, ki je sedel v zameteni koči ob zakurjeni peči. Hudo pa je bilo njim, ki so strmeli v viro z razdvojeno dušo, kaj bodo jedli, s kom zakurili peč, ogreli si premrle ude...

Izven sela na malem gričku slonela je mala, borna kočica.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt posegla v našo sredo in nepričakovano odvzela življenje našega ljubljene in nikdar pozabljenega očeta

Joseph Nosse

ki jih je Bog nanaglomala poklical k sebi in so zatisnili svoje trudne oči in mirno zaspali dne 1. aprila 1943 v starosti 64 let.

Rojeni so bili v Strugah pri Dobrem polju in so se nahajali v Ameriki nad 45 let.

K večnem počitku smo jih položili dne 5. aprila 1943 iz Joseph Zele in Sinovi pogrebne kapele v cerkev in po opravljeni pogrebnih sveti maši v cerkvi Sv. Vida na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prisrčno zahvaliti Monsignor Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so nam bili v tolažbo in nam kaj dobrega storili na en način ali drugi v teh žalostnih dnevih ter vsem, ki so čuli in molili ter se udeležili svete maše in pogreba.

Najprisrčneje se želimo zahvaliti vsem, ki so se spomnili pokojnega in mu v blag spomin okrasili krsto s krasnimi vencami kakor tudi vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale za dušo pokojnega ter vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Nadalje naj velja naša prisrčna zahvala članom društva Sv. Vida št. 25 KSKJ in društva Slovenec št. 1 S. D. Z. za udeležbo pri sveti maši in pogrebu, posebno pa nosilcem krste, ki so ga spremili do groba in položili k večnem počitku. Iskreno zahvalo naj sprejme pogrebni zavod Joseph Zele in Sinovi za prijazno postrežljivo naklonjenost in za lepo urejen pogreb.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni oče, težko nam je pri srcu, ker ste nas morali tako nanaglomati za vedno zapustiti. Komaj pred dobrimi tremi meseci nam je nemila smrt odvzela ljubljeno sestro Josephine in sedaj nam je Bog odpoklical še očeta. V globoki žalosti nad Vašo bridko izgubo pošiljamo prošnje k Bogu, da naj Vam podeli večno plačilo in počivajte mirno v zaslužnem počitku in večna luč naj Vam svetli.

Zalujoči ostali:

ANTHONY in Pfc. HENRY NOSSE, sinova

MAE poroč. Ohrich, MILLIE poroč. McGill, in

PATRICIA NOSSE, hčere

trije vnuki in ena vnukinja

Zapušča tukaj tudi zalujočega brata JOHN NOSSE Cleveland, Ohio, 3. maja, 1943.

Obširna zemlja, ki leži prazna poleg Scott Fielda, Ill., ne bo ostala prazna v letošnjem letu, kajti vojak, ki ji hvidimo na sliki, so kaj prida na delu, da jo bodo pripravili za sešev. To je 15 akrov obsegaajoče ozemlje, ki bo letos obdelano kot "Victory garden," kjer bodo imeli dovolj sveže zelenjave.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

"Gospod, ne gre tako govoriti! Vedite, da je greh, kar pravite v šali, saj rada verujem, da ne razumete. Marija, Mati prečista in Devica obenem, je Kraljica angelov, tako ji kličejo v lavretanskih litanijah — jaz pa nisem niti kraljica, niti angel — uboga sirota sem, ki dela za plačilo 'in ki' — grenko in glasno je izpregovorila kruto besedo — 'jo je sodnik, vaš oče, že kaznoval in jo lahko vsak dan obsodi na smrt, ker se ne menim za njegove hudobne postave — se včeraj nisem, se danes ne in se nikoli ne bom. Boga je treba bolj poslušati kakor ljudi, ki kaj hudobnega velijo. Gospod, ne pozabite na to, in nikar ne govorite tako praznih stvari, to ni vse skupaj nič!'"

O grozna, o kruta beseda, Stefana, zakaj tako govoriš? Kakor slana pada v odprto cvetno čašo in mori ter žge mladi cvet, tako pada ta beseda v ljubezni plamteče srce mladega Hendelna. Njegove vroče, po poljubu hrepeneče ustnice se drgetajo stisnejo, mesto da bi — kar bi tako rade — izpovedale: Stefana mojega srea, ti si moja izvoljenka. Oče, da, oče jo sovraži, postavil jo je na sramotni oder in jo — lahko umori. Krčevito je prijel za meč, kakor bi hotel v beg pognati nevidnega sovražnika, in v pekoči boli je zaklical:

"Kaj praviš? Nikdar, nikdar te ne more obsoditi!"

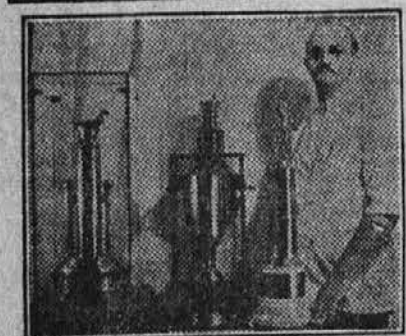
Ona je rekla: "Pač, more." "Nikar me tako ne rani, za božjo voljo! Kaj takega se misli ne smeš!" šepi Henrih. "Res je strog, toda lopov in morilec pa ni! Ni in ni! Najprej mora obsoditi mene, tebe — nikoli!" Ves je iz sebe. Zagrablji jo za malo otroško roko, ki je od dela vsa rdeča, in jo pritisne na svinatno prevlečeno močno prsi. Tedaj je čutila njena deviška roka, ki jo mu zastoj izkuša iztrgati, kako mu liki kladivo toleče srce. Stefana sedaj ne more več dvomiti.

"Gospod, ne! Izpustila bom otroka iz rok!" je jecjala. Henrih je vzkliknil: "Stefana!"

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212

WIDGOY'S PHOTO STUDIO
485 East 152nd St.

Se priporočamo za izdelavo vseh vrst slik po zmerni ceni. Odprto ob nedeljah

Preizkušena zdravila proti glavobolu

Mandel's Headache Tabs

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50¢

MANDEL DRUG STORE
SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
Pošiljamo tudi po pošti

na, tebi na ljubo sem storil za Alberta vse, kar sem mogel! Lepo te prosim, ne bodi tako kruta! Rečem ti, da delaš krivico mojemu očetu! Kaj takega ne bo nikdar storil. Enkrat te je po krivici kaznoval, to je res. Li naj te na kolenih prosim odpuščanja, da pozabiš to? Saj takrat ni bil pri sebi, skrb in jeza mu je obrnila srce. Na dan svoje poroke ti bom to pokazal. V bistvu je njegovo srce kakor moje, in moje vendar poznaš, ali ne? Ti veš, da ni hudobno, četudi takoj vplamti v divjem srdcu."

"Ne, ni hudobno," prijazno odvrne, da bi ga pomirila, zopet se ji močno smili. Toda, komaj je s svojim sladkim, čistim glasom izpregovorila te tri besedice, zopet mu je v mladostnem ognju vzplamtela kri. Res, sedaj je bilo kaj dobro, da je tako deviško čista, tako pobožna in sveta, sicer bi ne bila samo njena rožnata roka, ampak cela Stefana ujeta v njegovih rokah, odkoder bi ne bilo tako kmalu rešitve. Toda pred čudovito dekliško nedotaknjeno krepostjo klone na koleno divja moška strast.

"To srce, ki torej ni hudobno," — se od boli še ves blede, toda ponosen in ves srečen posmeje nanjo doli, "boš še enkrat od zunaj in od znotraj do cela spoznala... in sicer kmalu... Samo to ti še povem: Sedaj pojdem na Dunaj. Ljuba Stefana, moja nevesta potrebuje poročni venec. Tebi položim na srce skrb za ta venec. Zograj na tvojem oknu sem videl cvetlice. Skrbno jih zalivaj, te vse morajo v nevestim venec... Zame pa, Stefana, molj, dokler se ne vrnem... Saj smeš, kajne, četudi sem bahač in norec? — Če pa hočeš vedeti, kako je ime moji izvoljenki, poglej v koledar, kako je ime svetniku, ki pada na prvi dan po Božiču."

"Ivana!" je hitro vzkliknila, da ne pride kaj drugega. "Seveda, Ivana! Kaj še!" Smejale se je, zažveketala mu je meč, petelin, ki ga je vezla Stefana, se mu je tresel na prsih, tako mogočno je privrel smeh iz njegovih mladih, veselih prsi, okna so brnela, in lučka pred svetim Jožefom je zaplapolala.

"Sedaj pa, žal, se moram ločiti. Toda že prideva skupaj, da se naprej pomeniva. Ta čas pa naj Bog varuje mojo lepo deklico — ji jeli ime Ivana?" Roka, ki se je hotela oviti okoli njenega telesa, je prišla v prazno. Stefana je bila že zunaj na pragu; slišal je, kako je vabljivo rekla materi: "Mati, sedaj nesem Lukca spat..." Henrik stopi ven, tu je mati, ki z gorečo tresko svetli iz kuhinje, k njej pa se kakor palčki in palčice z zlatimi glavami in bleščecimi se očesi privijajo njeni otročiči.

Vsa v skrbeh pravi mati Švertnerica lepemu gospodu, ki ljubi njeno hčer: "Jemnesta, sedaj je pa ušla, pa še priporočila se ni nič, oh, gospod, ne bodite hudi zavoljo tega, tudi ji ne zamerite, da ima tak jeziček."

Visoki gospod se je smejal: "Kaj še! Nasprotno! Ravno taka mi je všeč, kakor je! Krotka Stefka ni več Stefka — prav taka, kakršna je, je prava. Res, ušla mi je, nič ne de, bova že še govorila. — Tako — to-le je pa za vino."

Jej, jej, zopet zlat tolar. Danes je pa res srečen dan. Luka, Luka, da bi bil še živ! ... Ušla mu je, nič se ni pripo-

ročila, dobro ga je mučila, zbadala ga je z ljubim jezičkom, res je. Toda vse, vse to ne stori nič. Kljub vsemu temu je njegova. Kmalu, kmalu — ah, kmalu bo padla sladka trdnjava. Gotovo ve, da bo. Kako nežno, kako sladko in plašno je rekla: "Ne, ni hudobno..." Kaj naj to pomeni, če ne vzhajajočo zarjo ljubezni? — Zunanaj na cesti v temi zarezgata žrebec-satan, zmagovalno ga zajaše Henrik, sreče pijan, ves omamljen njene čudovite sladkosti dirja proti mostu. Pozabljeno je vse, kar je bilo hudega in žalostnega pred njim pa leti skozi temne ulice na visokih, svetlojasnih, zlatih krilih sladka nada, božja prijateljica ljubezni.

Na mostu je konju nekoliko popustil brzdo. Štajra ob njegovi desni in mogočno bobneča. Aniza ob levi sta se zgubljali v megli, grmeče je šumel pad; onstran Štajre se nebo še svita v blede svetlobi.

Oko mu je skozi meglo plavalo po Štajri, v čije temnih vodah so se liki pošast zrcalile še bolj temne krone dreves. — Tam zgoraj plava nekaj belega kakor mrtev labod; Henrika je prišla na misel stara pesem, groza ga je bilo: o vojvodiču, ki je snubil padarjevo hčer, in kako je potem njegov oče vojvoda v Donavi utopil lepo Nežo, ko je bil njegov sin v vojski. Vojvodičeva ljubezen je Neži prinesla smrt: ... Henrik, Henrik, kaj ti je rekla, da te je tako bolelo? Vaš oče me lahko obsodi v smrt! — Strašno mu je sedaj zvenela v dušo ta strašna beseda, ki jo je izpregovorila najslajša deklica. Če to pomisli! ... o groza ... z golim mečem bi stal pred njeno sobico, stal bi noč in dan, da bi noben sovražnik ne mogel do nje. ... Pripravljen je umreti zanjo, toda niti lasu, niti lasu jej ne sme skriviti niti oči niti kdorsikoli bodi.

Prihajal je čez most. Ono belo je sedaj na drugi strani izpod mostu priplavalo ven. Bilo je bezgovo cvetje, ki je bilo na nekem vrtu utrpano, sedaj pa so ga raztepli valovi na vse strani. Težko mu je postalo pri srcu, o, da bi le Dunaj ne bil tako daleč od Štajra.

Zopet mu je stopila pred oči Štefka z otrokom v naročju in se mu je tako skrivnostno smehljala. Pa kaj bi bil tak klavernež, še hujski kakor Albert, da še sedaj vrta in se muči s skrbmi, kakor da bi zanj ne bilo sreče na svetu, če pa je bila vendar tako nedopovedljivo ljubezniva in sladka ... in je govorila o ljubezni in o njegovem srcu ... Ljubezen je raj ... Srce ni hudobno. Otresi se skrbi, Henrik pohodi krte in se veseli svoje najlepše izvoljenke. Kar je oče enkrat storil, je storil v boli in divjanju, to je sedaj minulo, boš že videl, in če mu pripelješ nevesto ob roki, ki je zanj sukala meč, se ne bo mogel več ustavljati, marveč bo vzel njeno glavo med obe roki in ji bo poljubil belo čelo — misliš, da ne bo? — Štajerska mestna vrata so votlo gromela vsled ponosnih podkev njegovega žrebca, ki ga je sedaj izpodbodel k urnejšemu diru. Čuj, čegav pa je ta globoki bas, ki buči: "Počasi, počasi!"? Kdo prihaja iz predmestja? Z odkrito glavino in z odpetim jopičem nekdo štorčlja semkaj, trije dečki z gorečimi bakljami švigajo okoli njega; nihče drugi ni kakor stric Bertold iz Piraha. "Hej, dečko!" trobi Bertold. "Stoj, stoj! Nimam več sape! Kam pa dirjaš?"

"Grem nadzorovat orožarno —!" se v rdečem svitu baklje smeje stotnik. "In ti?" "Hudič, grem na svoje kurje gredi, pri Volku sem bil na večerjo povabljen. Primojruha, to smo se dolgočasili." (Dalje prihodnjč.)

1878

1943

Naznanilo in Zahvala

V veliki žalosti in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je nezgodna smrt iztrgala iz naše srede našega ljubljenega soproga in skrbnega očeta

FRANK POJE

Blagopokojni je bil rojen 12. maja 1878 v vasi Babino polje pri Ložu, na Notranjskem. V Ameriki je bival 38 let. Preminil je po daljši bolezni, dne 2. aprila ob sedmih zjutraj na svojem domu previden s sv. zakramenti. Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Kristine, smo ga 6. aprila spremili k večnemu počitku na Kalvarija pokopališče. Pokojni je bil član društva Napredni Slovenci št. 5 SDZ, društva Hrvatska Sloboda, broj 235 HBZ, društva Cleveland št. 23 Zapadne slovanske zveze, in društva Najsvetejšega Imena pri fari sv. Kristine.

V iskreni hvaležnosti se najlepše zahvaljujemo č. g. župniku Rev. A. L. Bombachu za obiske v bolezni in podelitev sv. zakramentov za umirajočega, kakor tudi za opravljene ganljive cerkvene pogrebne obrede. Naša iskrena zahvala velja tudi Rev. Edgar A. Bedard, SSS, in Rev. Roland Hvot, SSS., za asistenco pri pogrebnem sv. maši.

V prisrčni hvaležnosti se najlepše zahvaljujemo vsem številnim darovalcem za sv. maše, katere se bodo brale v mirni pokoj blage duše našega pokojnega soproga in očeta. Najlepšo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. in Mrs. Robert Rupert, družstvo Najsv. Imena fare sv. Kristine, Mr. in Mrs. Anton Ozbolt, Barberton, O., Mr. in Mrs. Jacob Poje in družina, Mr. in Mrs. Valentine Poje in družina, Mr. in Mrs. Stanley Poje, Conneaut, O., Mr. in Mrs. Vincent Poje, Mr. in Mrs. Mellon Poje, Bedford, O., Mr. in Mrs. Srečko Erzen, Mr. in Mrs. Jos. Strazisar, Jr., Mr. Joseph Strazisar, Sr., Mrs. Vera Krasch, Mrs. Frances Rupert, Mrs. Mary Perdan, Mr. in Mrs. Anton Potokar, Renwood Ave., Mr. in Mrs. James Debevec, E. 226 St., Mrs. Angela Klaus, Mr. Joseph Gornik, Mr. in Mrs. Andrew Zdesar, Arbor Ave., Mr. in Mrs. Anton Slapko, Mrs. Mary Bradac, E. 167 St., Mr. in Mrs. Jos. Zupančič, Mr. in Mrs. John Mole, Sr., in družina, Mr. Frank Stefančič, Mr. in Mrs. Chas. Lah, Mr. in Mrs. M. Pinčulič, Mr. Jos. Schober, Mr. Joseph Pavlatich, Mr. in Mrs. Jos. Jevnikar, Jr., Mrs. Frances Yakas, Mr. Jos. Tech, E. 185 St., Mr. in Mrs. Jos. Turk, Fuller Ave., Mr. in Mrs. M. Orazem, Abbey Ave., Mrs. Jennie Troha, Barberton, O., Mr. in Mrs. Valentine Turtnik, Joe in James Kusar, Mr. John Fortuna, E. 47 St., Mr. John Troha, Thames Ave., Mr. John Budnar, Mr. in Mrs. Koshel, Mr. in Mrs. Louis Jersan, Mr. in Mrs. R. F. Skerl, Mr. Anton Bavec, Mr. Jack Troha, Thames Ave., Mr. in Mrs. Frank Jurečič, Mrs. Anton Jarc, Ormiston Ave., Mrs. Louis Perme, Mr. in Mrs. Philip Troha, Mrs. Sterlekar, Mrs. Mary Globokar, Mr. in Mrs. Andrew Jerman, Mr. Anton Koren, Mr. in Mrs. Jos. Koncilija, Mr. John Verh, Mr. in Mrs. Murn, Mr. in Mrs. Ted Rosman, Mr. Jos. Svetin, Mr. Geo. Mlaček, Mr. in Mrs. Jos. Medved, Mrs. Catherine Zalec, Mr. in Mrs. Frank Turek, Addison Rd., Mr. Jos. Riznar in sin, Mr. Anton Novak, E. 210 St., Mr. Martin Dolsak, Mr. Strnad, Mrs. Anna Jerina, L. M. Roytz, Mr. in Mrs. Louis Merhar, Mr. John Mole, Jr., Mr. Jos. Gombach, Mr. Nick Shayatovic, Mr. in Mrs. Jos. Roberts, E. 237 St., Mr. Pete Sokach, Mr. Anton Opeka, Mrs. Jennie Cimperman, Mr. Tony Mlakar, Mr. Nick Shay, Mr. in Mrs. Louis Somrak, Mr. in Mrs. Valentine Turk, Naumann Ave., Mr. in Mrs. Anton Arko, Mr. in Mrs. Anton Obresa, Mr. Jos. P. Roberts, Jr., Mrs. Mary Marinko, Mrs. Travnikar, Mrs. Troha, Arrowhead Ave., Mr. Primož in Jennie Sulen, Mr. in Mrs. Maver, Mr. Frank Skerjanc, Mr. in Mrs. Chas. Wilson, Miss Helen Gall.

Našo globoko zahvalo naj prejmejo sorodniki, prijatelji, znanci, in društveni bratje, ki so s kras-

Ljubljeni in nezabni soprog ter dober in skrben oče! Žalost nam teži srce, ko solznih oči stopamo ob svežem grobu, v katerem leže zemeljski ostanki ljubljenega soproga in očeta. Vsi smo Te ljubili, toda zgodila se je božja volja in nemila smrt nam je odvzela najdražje na svetu. Zatopljeni v globoki žalosti kličemo k Vsemogočnemu: Daj našemu ljubljenemu soprogu in nezabnemu očetu večni počitek do svidenja nad zvezdami!

Žalujoci ostali:

LOUISE POJE, soproga

FRANK POJE, sin; LOUISE, por. Rupert, DOROTHY in OLGA, hčere

JACOB in VALENTINE, brata

V stari domovini zapušča brata Janeza in Jožeta ter sestro Nežo poročeno Zalar.

Cleveland, Ohio, 3. maja 1943.

nimi venci okrasili krsto našega nezabnega soproga in dobrega očeta. Našo najlepšo zahvalo izrekamo sledečim: Mr. in Mrs. Robert Rupert, Mr. in Mrs. Jacob Poje in družina, Mr. in Mrs. Valentine Poje in družina, Mrs. Josephine Poje, Mrs. Mary Perušek, Mr. in Mrs. Anton Ozbolt, Barberton, O., Mr. in Mrs. Srečko Erzen, Mr. in Mrs. Frank Rupert, Mr. in Mrs. Matt Lekan in družina, Mr. Jos. John Marolt in družina, Mr. in Mrs. Leo Perušek, Mr. in Mrs. Fred Perušek in družina, Mr. in Mrs. John Marolt in družina, Mr. in Mrs. Leo Perušek in družina, Mr. in Mrs. Bill Perušek in družina, Mr. in Mrs. John Novak, Mr. George Turek, Waterloo Rd., Mr. Jack Tekavec, E. 72 St., Mr. Anton Zorko, Mr. John German, Mr. Anton Brancel, Mr. in Mrs. John Troha in družina, Thames Ave., Mr. Louis Kucel in hči, Mr. in Mrs. Frank Lah in družina, Mr. in Mrs. Frank Kramer, Mr. in Mrs. Trumane, Mr. in Mrs. Sfrancic, Mr. in Mrs. John Weber in družina, Mr. Frank Jelerčič in družina, Mr. Joel C. Ward, Mr. in Mrs. Globokar, Mr. Fred E. Lefkowitz, The Belle Cleaners, Beachland Hardware, Ed. Heil, Mr. Hinkel and Girls of the East Cleveland Lamp Works, Nela Park, društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ, društvo Hrvatska Sloboda broj 235 HBZ, društvo Cleveland št. 23 Zapadne slovanske zveze.

Iskreno se želimo zahvaliti tudi vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago za prevoz spremeljencev na pokopališče in sicer: Mr. Valentine Poje, Mr. Mellon E. Poje, Mr. Vincent P. Poje, Mr. Louis Perušek, Mr. John Nestor, Mr. Andrew Krasch, Mr. John Prince, Mr. Joseph Strazisar, Mr. Matt Lekan, Mr. Frank Lah, Mr. Joseph Globokar, Mr. Blas Skok, Mr. Anton Bavec, Mr. Jos. Riznar in Mr. Mike Romich.

Še posebej pa se želimo zahvaliti društvenim bratom, ki so nosili krsto in spremili draga nam pokojnika na njegovi zadnji zemeljski poti ter ga položili k večnemu počitku. Naša zahvala velja sledečim: Mr. Frank Mihelcic, Mr. Joe Ponikvar, Mr. Peter Rušnov, Mr. John Bogovic, Mr. Frank Grebenc in Mr. Matt Debevec.

Enako se želimo zahvaliti tudi policijskemu oddelku mesta Euclid za spremstvo pri pogrebu.

Končno pa se želimo prav lepo zahvaliti pogrebniku August F. Svetku za vsestransko prijazno postrežbo v času največje žalosti v družini in za izvrstno vodstvo pogreba.

Če smo mogoče slučajno kakšno ime pomotoma izpustili, se želimo vsem tistim prav tako prisrčno zahvaliti za vse, kar so nam dobrega storili v tej težki uri. Našo zahvalo naj prejmejo vsi, ki so nam pismeno ali ustmeno izrazili sožalje nad bridko izgubo našega ljubljenega soproga in očeta. Hvala vsem številnim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prišli pokojnega kropiti in se od njega posloviti, kakor tudi vsem onim, ki so molili ob krsti ter spremili pokojnega na pokopališče k večnemu počitku.